

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา

เรื่อง

การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๓

ประเภทร้านจำหน่ายอาหารหรือสถานบันเทิงที่มีเสียงเพลง
หรือดนตรีประกอบ

เทศบาลตำบลแม่กา

อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓
ประเภทร้านจำหน่ายอาหารหรือสถานบันเทิงที่มีเสียงเพลงหรือดนตรีประกอบ

.....

หลักการ

เพื่อประโยชน์การควบคุมและกำกับดูแลสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เทศบาลตำบลแม่กาโดย นายกเทศมนตรีตำบลแม่กา จึงเสนอร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ ประเภทร้านจำหน่ายอาหารหรือสถานบันเทิงที่มีเสียงเพลงหรือดนตรีประกอบ

เหตุผล

เนื่องด้วยเทศบาลตำบลแม่กา ได้ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา เรื่อง การควบคุม กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔ ไปแล้วนั้น ปัจจุบันสถานประกอบ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๙(๗) ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมไว้เป็นการเฉพาะ เทศบาลตำบลแม่กา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องตราเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ ประเภทร้านจำหน่ายอาหาร หรือสถานบันเทิงที่มีเสียงเพลงหรือดนตรีประกอบ เพื่อปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลและตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไข เพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงตราเทศบัญญัติฉบับนี้ เพื่อเป็นหลักในการปฏิบัติงานของเทศบาล ตำบลแม่กา ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓
ประเภทร้านจำหน่ายอาหาร หรือสถานบันเทิงที่มีเสียงเพลง หรือดนตรีประกอบ

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ ประเภทร้านจำหน่ายอาหาร หรือสถานบันเทิงที่มีเสียงเพลงหรือดนตรีประกอบ ขึ้นบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลแม่กา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเทศบาลตำบลแม่กาได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลแม่กา และความเห็นชอบของนายอำเภอเมืองพะเยา ตามคำสั่งจังหวัดพะเยา ที่ ๓๑๕๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ จึงได้ตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ดังนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ ประเภทร้านจำหน่ายอาหาร หรือสถานบันเทิงที่มีเสียงเพลงหรือดนตรีประกอบ”

ข้อ ๒. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลแม่กา แล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับใช้บังคับสถานประกอบกิจการที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานบันเทิงที่มีเสียงเพลงหรือดนตรีประกอบ ดังนี้

๓.๑ ลักษณะที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ

(๑) สถานประกอบกิจการต้องอยู่ห่างจาก ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา หอพัก โรงพยาบาล อย่างน้อย ๕๐๐ เมตร และอยู่นอกเขต Zoning แอลกอฮอล์ ของสรรพสามิต พื้นที่พะเยา โดยราชการส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดในเทศบัญญัติของท้องถิ่นโดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการนั้นๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียง และให้มีผลบังคับหลังจากประกาศเทศบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้แล้ว

(๒) สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในชุมชน จะต้องจัดให้มีการประชุมประชาคมหมู่บ้านที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงเพื่อรับฟังความคิดเห็น (กรณีร้านเปิดใหม่)

(๓) สถานประกอบกิจการต้องมีที่จอดรถของตนเองอย่างเพียงพอ

(๔) สถานประกอบกิจการที่เปิดให้บริการทั้งในและนอกชุมชน ควรมีข้อตกลงกับชุมชนและอยู่ภายใต้ข้อตกลงร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสถานบริการที่เปิดดำเนินการก่อนหน้าพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับใช้

๓.๒ ลักษณะของอาคาร ต้องจัดให้มีความเหมาะสมที่จะประกอบกิจการและมีลักษณะดังนี้

(๑) การออกแบบและการวางผังของอาคารต้องมีความมั่นคงแข็งแรงเหมาะสมต่อการป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนจากพื้นที่ให้บริการ ที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียง

(๒) พื้นที่ส่วนที่มีดนตรีและการแสดงดนตรี อาจไม่ต้องปิดมิดชิด และต้องใช้ความดังของเสียงไม่เกินตามที่เทศบัญญัติกำหนด

(๓) พื้นที่ส่วนที่มีดนตรี การแสดงดนตรี และการเต้นรำ ให้ปิดมิดชิด และป้องกันเสียงดังไม่เกินค่ามาตรฐานกำหนด และใช้วัสดุที่ป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนได้ เพื่อป้องกันการเกิดเหตุรำคาญจากเสียงและความสั่นสะเทือนที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนใกล้เคียง

(๔) บริเวณโดยรอบอาคาร ตัวอาคาร พื้นอาคาร โຕะและเก้าอี้ ต้องได้รับการดูแลให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

๓.๓ การควบคุมป้องกันเสียงจากสถานประกอบกิจการ

(๑) ต้องจัดให้มีและปรับปรุงสิ่งที่เป็นต้นกำเนิดของเสียงและทางผ่านของเสียง มิให้มีระดับเสียงเกินกว่ามาตรฐานตามข้อ ๓.๓ (๒) เพื่อการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการ รวมทั้งไม่ก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียง

(๒) ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการตลอดระยะเวลาทำการต้องมีค่าเฉลี่ยของระดับเสียง (L_{Aeq}) ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบลเอ และมีค่าระดับเสียงสูงสุด (L_{max}) ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่เกิน ๑๑๐ เดซิเบลเอ (ตามแนวทางการกำหนดมาตรฐานระดับเสียงขององค์การอนามัยโลก)

(๓) ในระหว่างการให้บริการควรมีการหยุดหรือลดระดับเสียงจากการแสดงดนตรีหรือการเปิดเพลงหรือจากเครื่องกำเนิดเสียงหรือกิจกรรมอื่นที่ก่อให้เกิดเสียงดังมากเป็นระยะ เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้พักจากการสัมผัสเสียงดัง

(๔) จัดให้มีเครื่องวัดระดับเสียงและแสดงผลการตรวจวัด เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ทราบถึงระดับเสียงในขณะที่ใช้บริการ และสามารถพิจารณาการป้องกันตัวเองได้

(๕) ระยะเวลาในการแสดงดนตรีและระยะเวลาในการใช้เสียงไม่เกิน ๒๔.๐๐ นาฬิกา

๓.๔ การระบายอากาศ

(๑) ต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เพียงพอ

(๒) ในกรณีที่มีจัดให้มีเขตสูบบุหรี่ในบริเวณที่มีระบบปรับอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทหมุนเวียน ระหว่างภายนอกอาคารและภายในเขตสูบบุหรี่ ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลูกบาศก์ฟุตต่อนาทีต่อคน

๓.๕ ระบบการจัดแสงสว่าง

(๑) ต้องจัดให้มีความเข้มของแสงสว่างที่เหมาะสม

(๒) กรณีที่มีการใช้แสงเลเซอร์ ผู้ประกอบกิจการจะต้องตรวจสอบจากผู้ผลิตหรือผู้ติดตั้งว่าแสงเลเซอร์ที่ใช้นั้น จัดอยู่ใน Class ๑* ที่ใช้สำหรับสถานบันเทิงเท่านั้น

(* Class ๑ หมายถึง เลเซอร์หรือระบบเลเซอร์ที่มีกำลังต่ำและไม่ก่อให้เกิดอันตรายใดๆแก่ผู้ใช้ จึงเป็นเลเซอร์ที่ไม่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมใดๆ ในการใช้งาน เช่น เลเซอร์ในเครื่องอ่านซีดี เลเซอร์ในเครื่องพิมพ์เลเซอร์)

๓.๖ ระบบความปลอดภัย

(๑) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย และจัดให้มีประตูหรือทางออกหรือทางหนีไฟที่เพียงพอกับจำนวนคนที่อยู่ภายในอาคาร ให้สามารถออกหรือหลบหนีภัยได้โดยสะดวกและทัน หากมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยต้องมีระบบไฟฟ้าฉุกเฉินเมื่อระบบปกติขัดข้อง

(๒) ต้องมีการควบคุมไม่ให้ผู้ใช้บริการ เข้าไปในสถานประกอบกิจการมากจนทำให้เกิดการแออัดจนเกินไป

(๓) ควรจัดให้มีจำนวนโต๊ะ เก้าอี้และจัดให้มีระยะห่างที่เหมาะสม สะดวกต่อการสัญจรภายในสถานประกอบกิจการ

๓.๗ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ

(๑) ต้องจัดให้มีห้องส้วมที่ถูกต้องลักษณะ แยกชายหญิง และมีสัญลักษณ์แสดงอย่างชัดเจน

(๒) ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือในพื้นที่ของอาคาร ๒๐๐ ตารางเมตร ต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับผู้ชาย จำนวน ๑ ที่ ที่ปัสสาวะ ๒ ที่ อ่างล้างมือ ๑ ที่ ห้องส้วมสำหรับผู้หญิง ๒ ที่ อ่างล้างมือ ๑ ที่ กรณีที่พื้นที่ของอาคารเกินกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร จะต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนพื้นที่อาคารที่เพิ่มนั้น และถ้ามีเศษให้คิดเต็มอัตรา

(๓) อาคารที่เปิดให้บริการหลายชั้น ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือในชั้นต่าง ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๔) ห้องส้วมควรมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๐.๙๐ ตารางเมตร และความกว้างภายในไม่น้อยกว่า ๐.๙๐ เมตร ความสูงไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร กรณีที่ห้องส้วมและห้องน้ำอยู่ในห้องเดียวกัน ต้องมีพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ ตารางเมตร

(๕) ห้องส้วมและที่ปัสสาวะ ต้องใช้วัสดุที่ทำความสะอาดง่ายและได้รับการดูแลรักษาความสะอาดอยู่เสมอ และต้องมีระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

๓.๘ กรณีสถานประกอบกิจการที่เปิดให้บริการก่อนเทศบัญญัติประกาศใช้ ให้ยกเว้น

ข้อ ๓.๑ (๑)

๓.๙ กรณีอื่นๆที่ไม่ได้กำหนดไว้ในเทศบัญญัติฉบับนี้ ให้ทำข้อตกลงกับเทศบาลตำบลแม่กา เป็นกรณีไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายประพันธ์ เทียนนิหาร)
นายกเทศมนตรีตำบลแม่กา

เห็นชอบ

(นายสุวิทย์ สุริยะวงศ์)
นายอำเภอเมืองพะเยา